

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/140/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322203313
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322203313.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., D. E. XXX/XX, o zaplatenie 1.569,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 30C/57/2022-91 zo dňa 30.3.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd čiastočne vyhovel žalobe žalobcu, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.569,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25.7.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietla.
III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu, keď ustálil, že žalovaný ako držiteľ a vodič motorového vozidla VOLKSWAGEN s EČV: F. (SK) dňa 23.4.2021 spôsobil týmto vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu. K uvedenému vozidlu nebolo ku dňu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, sumu 1.491,34 eur a poškodenému sumu 78,49 eur ako spoluúčast', spolu v sume 1.569,83 eur, ktorá predstavuje náklad na opravu vozidla. Žalobca vyzval žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu v dodatočnej lehote do 24.7.2021. V evidencii vozidiel je ako držiteľ škodového vozidla evidovaný žalovaný.

3. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 427 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b), ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej aj len Zákon o PZP) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a to tým, že neuzavrel poistnú zmluvu o zodpovednosti za škodu

spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, spôsobil pri vedení motorového vozidla škodu, ktorá bola poškodenému vyplatená žalobcom z poistného garančného fondu v žalovanej sume. Žalobca má voči žalovanému nárok na nahradenie takto vyplatenej sumy 1.569,83 eur. Nesporným v konaní bolo, že predmetným motorovým vozidlom došlo dňa 23.4.2021 k dopravnej nehode, ktorú zaviniel žalovaný. Taktiež bolo preukázané, že k motorovému vozidlu zn. VOLKSWAGEN s EČV: F. (SK) nebolo v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Postavenie žalobcu v tomto konaní je osobitným postavením z dôvodu, že ide o jeho postihové právo voči osobám, za ktoré plnil na základe osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v § 24 ods. 2 a 7 Zákona o PZP. Žalovaný bol v konaní nečinný, nepreukázal, že by žalovanú sumu uhradil a skutočnosti tvrdené žalobcom ani nerosporoval. S poukazom na vyššie uvedené považoval súd nárok žalobcu za dôvodný, a preto mu vyhovel.

5. Keďže sa žalovaný ocitol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, bol žalobca oprávnený od neho požadovať aj zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca má tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania v rozsahu požadovanom v žalobe, a to od nasledujúceho dňa po uplynutí dodatočnej lehoty, t. j. od 25.7.2021 do zaplatenia.

6. Prvoinštančný súd pokračoval, že žalobca si ďalej uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy - v celkovej výške 99,60 eur (pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 85,64 eur s DPH a režijného paušálu 13,96 eur s DPH). V súvislosti s týmto nárokom žalobca síce predložil listinu - pokus o zmier vyhotovenú právnym zástupcom žalobcu, avšak nepreukázal zaplatenie uplatnenej sumy na náhradu 99,60 eur, a teda vynaloženie takých nákladov s tým, že žaloba bola podaná na tunajšom súde, nie v tzv. upomínacom konaní, kde je podmienkou pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu. S poukazom na uvedené prvoinštančný súd žalobu v tejto časti zamietol.

7. Súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 CSP aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca má voči žalovanému podľa ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky), keďže jeho neúspech v spore bol nepatrný a vzťahoval sa iba na časť príslušenstva a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať, ani ich strany netvrdili (§ 257 CSP). O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

8. Proti tomuto rozsudku výlučne proti zamietajúcemu výroku II. podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolací dôvod, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe v časti priznania nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd časť napadnutého rozsudku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V prvej časti odvolania žalobca namietal, že predmetné rozhodnutie je prekvapivé a nepreskúmateľné. Vychádzal z toho, že vydaný platobný rozkaz bol následne zrušený len z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanému. Žalovaný pritom skutkové tvrdenia nepoprel, k podanej žalobe ani k predloženým dôkazom sa žiadnym spôsobom nevyjadril, uplatnený nárok nenamietal a ani sa voči nemu nebránil. Nakoľko súd vyhovel žalobe vydaním platobného rozkazu, žalobca nadobudol legitímne očakávanie, že uplatnený nárok považuje súd v celom rozsahu za preukázaný a dôvodný, pričom vzhľadom na pasivitu žalovaného je rozhodnutie prekvapivé, čím sa súd dopustil nesprávneho procesného postupu. Rovnako súd pred žalobcom neprezentoval spornosť uplatneného nároku – nákladov. V tejto súvislosti odkázal na znenie čl. II ods. 1 a 2 CSP o princípe právnej istoty. Odvolateľ má za to, že ide o zjavné narušenie princípu právnej istoty, kedy ten istý súd za nezmenených skutkových a právnych okolností najskôr uplatnený nárok v časti nákladov prizná vydaním platobného rozkazu, ktorý bol zrušený len z dôvodu nemožnosti jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk a následne rozhodne bez pojednávania a za pasivity žalovaného vydaním rozsudku, ktorým tentokrát žalobu v časti nákladov zamietne. Vzhľadom na to žalobca považuje rozhodnutie súdu za zjavne prekvapivé a nepreskúmateľné.

10. V ďalšej časti odvolania sa žalobca vyjadril k nepriznaniu nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky s tým, že sa nestotožňuje s názorom súdu, podľa ktorého nepreukázal zaplatenie uplatnenej sumy na náhradu 99,60 eur a teda vynaloženie takých nákladov. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky okrem iného sú aj náklady spojené s jej uplatnením. Takými sú aj náklady titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy (pokus o zmier) zo dňa 7.7.2022, ktorý tvorí jednu z príloh žaloby a to v celkovej výške 99,60 eur. Odvolateľ v tejto súvislosti podporne poukázal aj na rozhodnutia vyšších súdnych autorít a aktuálnu rozhodovaciu prax okresných súdov podporujúce jeho názor, že náklady spojené s vyhotovením predžalobnej výzvy, spočívajúce v tarifnej odmene advokáta za tento úkon právnej služby, sú nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to na uznesenie NS SR sp. zn. 3MCdo 2/2010 z 9.6.2010, uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 35Csp/51/2021 z 30.3.2023, uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 11CoCsp/9/2020 zo 7.7.2020, uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/140/2020, uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5Csp/59/2022 z 26.7.2022 a uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9Csp/10/2022 z 26.7.2022.

11. Žalobca v podanom odvolaní zároveň žiadal o opravu výroku I. rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom podľa neho nie je uvedené z akej sumy má byť uhradený úrok z omeškania.

12. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

13. O návrhu žalobcu na vydanie opravného uznesenia rozhodol prvoinštančný súd uznesením č.k. 30C/57/2022-112 zo dňa 4.7.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.8.2023, ktorým návrh žalobcu na vydanie opravného uznesenia zamietol s odôvodnením, že z výroku I. rozsudku je nepochybne zrejmé z akej sumy má byť uhradený úrok z omeškania, t.j. zo sumy 1.569,83 eur.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

15. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie splnenia podmienok pre priznanie žalobcovi nároku na náhradu nákladov v spojených s uplatnením danej pohľadávky, titulom úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy v celkovej výške 99,60 eur (odmena za úkon právnej služby 85,64 eur s DPH a režijný paušál 13,96 eur s DPH) ako príslušenstva danej pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vo vyhovujúcom výroku I. preskúmaný rozsudok nebol napadnutý odvolaním, v dôsledku toho nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu. Výrok III. o náhrade trov prvoinštančného konania je v zmysle § 379 písm. a) CSP výrokom závislým.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si už v podanej žalobe uplatnil voči žalovanému okrem zaplatenia istiny 1.569,83 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 25.7.2021 do zaplatenia, aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 99,60 eur, ktoré spočívajú z odmeny za jeden úkon právnej služby – predžalobnej výzvy v sume 85,64 eur a režijného paušálu 13,96 eur s DPH (za rok 2022). Ako dôkaz k tomuto nároku žalobca predložil výlučne listinu Pokus o zmier zo dňa 7.7.2022 vyhotovený právnym zastúpením žalobcu (č.l. 24 spisu) spolu s podacím hárkom (č.l. 24 rub spisu), z ktorého vyplýva, že táto zásielka bola adresátovi odoslaná.

17. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore, a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania v sporovom konaní je ustanovenie § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 185 a nasl. CSP. Uvedené ustanovenia stanovujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

18. Prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku (ods. 20) nepopiera právny dôvod nároku žalobcu na zaplatenie tejto časti príslušenstva danej pohľadávky a to nákladov spojených s jej uplatnením (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), avšak poukazuje na to, že nárok na náhradu týchto nákladov nemohol žalobcovi priznať, keďže žalobca nepreukázal zaplatenie danej sumy a teda vynaloženie takýchto nákladov, iba podporne súd poukazuje na to, že predžalobná výzva na rozdiel od upomínacieho konania, nie je v danom prípade podmienkou pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu. Prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku (ods. 20) teda nijako nepopiera závery súdov v žalobcom poukázaných rozhodnutiach o tom, že medzi náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 2 Občianskeho zákonníka patria i náklady na predžalobnú výzvu, a preto poukaz odvolateľa na predmetné súdne rozhodnutia je nenáležitý. Z daného odôvodnenia vyplýva, že dôvodom pre zamietnutie žaloby v tomto rozsahu napadnutým výrokom II. preskúmaného rozsudku bolo nepreukázanie vynaloženia týchto nákladov žalobcom. Žalobca pritom ani v žalobe, ani v priebehu prvoinštančného konania, ani v podanom odvolaní netvrdí, ani ničím nepreukazuje, že predmetná suma 99,60 eur bola žalobcom jeho právnomu zástupcovi zaplatená a teda, že predmetný náklad aj reálne vynaložil. Pre priznanie tohto nároku nemôže postačovať preukázanie teoretických, resp. právnych predpokladov pre vznik tohto nároku. Podmienkou priznania nároku na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je preukázanie ich vynaloženia – zaplatenia žalobcom, čo sa v danom prípade, ako to správne ustálil aj prvoinštančný súd, nestalo. Žalobca teda v tomto rozsahu neuniesol svoje dôkazné bremeno. Predmetné náklady vynaložené v predsúdnom štádiu spojené s uplatnením danej pohľadávky v podobe odmeny za úkon právnej služby vykonanej pred začatím daného konania (ktoré neboli uplatnené ako trovy tohto konania) bolo nevyhnutné v konaní preukázať.

19. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nie je možné vyvodiť, že by súd v ďalšom konaní po zrušení platobného rozkazu, bol akokoľvek viazaný právnym názorom, ktorý ho viedol k vydaniu platobného rozkazu. Svoj právny názor môže v priebehu ďalšieho konania zmeniť, a to i vtedy, ak vo veci následne rozhodne bez nariadenia pojednávania. Ako bolo uvedené vyššie, prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku neustálil nedôvodnosť žalobou uplatneného nároku na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 99,60 eur, avšak skonštatoval, že žalobca vynaloženie týchto nákladov ničím nepreukázal a teda, že neuniesol svoje dôkazné bremeno, v dôsledku čoho jeho návrhu v tomto rozsahu nebolo možné vyhovieť. Žalobca v prvoinštančom konaní ani neuplatnil skutkové tvrdenie, že sumu 99,60 eur svojmu právnomu zástupcovi zaplatil, resp. že tento náklad reálne vynaložil a preto ani neprichádzalo do úvahy popretie tohto skutkového tvrdenia protistranou, v dôsledku čoho nemožno hovoriť o skutkovom tvrdení, ktoré by sa v dôsledku nepopretia malo považovať za nesporné (§ 150 a § 151 CSP). Ust. čl. 2 ods. 2 CSP definuje právnu istotu ako stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, resp. spravodlivo a nie ako stav, kedy je súd viazaný svojim právnym názorom prejavovým v začiatku resp. v priebehu súdneho konania. Súd je viazaný až vyhláseným rozsudkom (§ 219 ods. 4 CSP). S poukazom na vyššie uvedené potom nie sú splnené podmienky, aby preskúmané rozhodnutie v napadnutej časti bolo definované ako prekvapivé, nepreskúmateľné, či v rozpore s princípom právnej istoty, ako to namieta odvolateľ.

20. S poukazom na vyššie uvedené odvolacím súdom, keďže nebolo preukázané naplnenie žiadneho z odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľom, bolo potom dôvodným, aby odvolací súd rozsudok

súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II., včítane závislého, odvolacími dôvodmi ani osobitne nenapadnutého, výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vo výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

21. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 256 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania by v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodol súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal (i s poukazom na R 72/2018).

23. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).